

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 6.6.2013
COM(2013) 338 final

2013/0177 (NLE)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

με την οποία εξουσιοδοτούνται η Αυστρία και η Μάλτα να προσχωρήσουν στη σύμβαση της Χάγης της 15ης Νοεμβρίου 1965 για την επίδοση στο εξωτερικό δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

1.1. Σκοπός της πρότασης

Η σύμβαση της Χάγης της 15ης Νοεμβρίου 1965 για την επίδοση στο εξωτερικό δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (εφεξής: η «σύμβαση της Χάγης») ορίζει τους διαύλους διαβίβασης που θα πρέπει να χρησιμοποιούνται όταν δικαστική ή εξώδικη πράξη πρέπει να διαβιβασθεί προς κοινοποίηση ή επίδοση από ένα συμβαλλόμενο κράτος σε άλλο. Η σύμβαση της Χάγης απλουστεύει τη μέθοδο διαβίβασης δικαστικών και εξωδίκων πράξεων. Οι πράξεις διαβιβάζονται κυρίως, αντί της προζενικής και διπλωματικής οδού, μέσω κεντρικής αρχής, η οποία αναλαμβάνει ή αναθέτει την επίδοση ή κοινοποίησή τους. Η σύμβαση προβλέπει επίσης διάφορες εναλλακτικές μεθόδους διαβίβασης (π.χ. διά της ταχυδρομικής οδού). Σκοπό έχει επίσης να θεσπίσει ένα σύστημα το οποίο θα επιτρέπει, στο μέτρο του δυνατού, στον αποδέκτη να λαμβάνει εγκαίρως γνώση της προς επίδοση πράξης ώστε να είναι σε θέση να υπερασπισθεί τον εαυτό του. Επιπλέον, η σύμβαση καθιστά ευκολότερο να αποδειχθεί ότι η επίδοση ή κοινοποίηση πραγματοποιήθηκε στο εξωτερικό, μέσω βεβαιώσεων που περιλαμβάνονται σε ενιαίο υπόδειγμα.

Η σύμβαση της Χάγης επιτίπτει στην αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως αποτέλεσμα της θέσπισης των εσωτερικών κανόνων της Ένωσης περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως πράξεων με τον κανονισμό του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1348/2000, ο οποίος καταργήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις («επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων») και κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000¹. Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη δεν δύνανται να συνάψουν τη σύμβαση της Χάγης χωρίς σχετική εξουσιοδότηση.

Προτού θεσπισθεί νομοθεσία της ΕΕ, είχαν προσχωρήσει στη σύμβαση της Χάγης 24 κράτη μέλη. Τα υπόλοιπα κράτη μέλη που πρέπει να εξουσιοδοτηθούν να προσχωρήσουν στη σύμβαση είναι η Αυστρία και η Μάλτα².

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή προτείνει στο Συμβούλιο να εξουσιοδοτήσει την Αυστρία και τη Μάλτα να προσχωρήσουν στη σύμβαση της Χάγης προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η σύμβαση δεν περιλαμβάνει ρήτρα η οποία επιτρέπει στην ίδια την ΕΕ να προσχωρήσει.

¹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις («επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων») και κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου, ΕΕ L 324 της 10.12.2007, σ. 79.

² Η Μάλτα έχει ήδη καταθέσει το έγγραφο προσχώρησής της χωρίς να έχει εξουσιοδοτηθεί και η Επιτροπή έχει λάβει τα αναγκαία μέτρα. Μετά την προσχώρησή της, την 1η Αυγούστου 2012, η Μάλτα προέβη στην ακόλουθη δήλωση: «Η Μάλτα δηλώνει ότι η προσχώρησή της στη σύμβαση θα πραγματοποιηθεί μόνον αφού ολοκληρωθούν οι διαδικασίες που αφορούν την εν λόγω προσχώρηση εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, ειδικότερα, η έκδοση απόφασης του Συμβουλίου με την οποία επιτρέπεται στη Μάλτα να προσχωρήσει στην εν λόγω σύμβαση. Μόλις εκδοθεί αυτή η απόφαση, η Μάλτα θα κοινοποιήσει στον θεματοφύλακα την ημερομηνία κατά την οποία η εν λόγω σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει στη Μάλτα» (δήλωση που δημοσιεύθηκε στον δικτυακό τόπο της Συνδιάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο http://www.hcch.net/index_en.php?act=status.comment&csid=1101&disp=eif).

1.2. Σημασία της προσχώρησης στη σύμβαση της Χάγης

Η σύμβαση της Χάγης, η οποία βελτιώνει τη διαβίβαση των δικαστικών και εξωδίκων πράξεων στο εξωτερικό, είναι ιδιαίτερης σημασίας για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της, καθόσον διευκολύνει τη δικαστική συνεργασία με τρίτα κράτη που αποτελούν μέρη της σύμβασης σε περιπτώσεις διασυνοριακών διαφορών. Η σύμβαση έχει επικυρωθεί από μεγάλο αριθμό κρατών και αριθμεί 67 συμβαλλόμενα κράτη μέχρι τώρα.

Η Αυστρία και η Μάλτα έχουν εκφράσει το ενδιαφέρον τους να προσχωρήσουν στη σύμβαση της Χάγης.

Η προσχώρησή τους στη σύμβαση θα ήταν σύμφωνη με την πολιτική δέσμευση για προσχώρηση στις πράξεις της Συνδιάσκεψης Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου της Χάγης, εφόσον υπάρχει συμφέρον της ΕΕ, την οποία ανέλαβε η ΕΕ όταν κατέστη μέλος της Συνδιάσκεψης της Χάγης το 2007.

Επιπλέον, η ΕΕ στο πλαίσιο των εξωτερικών της σχέσεων προωθεί την προσχώρηση τρίτων χωρών στη σύμβαση της Χάγης ως αποτελεσματικό και αξιόπιστο σύστημα για την επίδοση και κοινοποίηση δικαστικών και εξωδίκων πράξεων. Θα ήταν συνεπές με αυτή την προσέγγιση να καταστούν όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ συμβαλλόμενα κράτη της σύμβασης.

2. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Στη σχετική ομάδα εργασίας του Συμβουλίου, η Αυστρία και η Μάλτα επιβεβαίωσαν ότι ενδιαφέρονται να προσχωρήσουν στη σύμβαση της Χάγης. Το Μόνιμο Γραφείο της Συνδιάσκεψης Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου της Χάγης μετέφερε το ενδιαφέρον τρίτων χωρών που αποτελούν συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης να την επεκτείνουν σε όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

3.1. Αρμοδιότητα της ΕΕ σε σχέση με τη σύμβαση της Χάγης

Σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με τη νομολογία³ του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, το θέμα της επίδοσης ή κοινοποίησης δικαστικών και εξωδίκων πράξεων εμπίπτει στην αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης λόγω της θέσπισης εσωτερικής νομοθεσίας της Ένωσης μέσω του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 περί επιδόσεως και κοινοποίησεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη δεν δικαιούνται πλέον να συνάπτουν με τρίτα κράτη συμβατικές σχέσεις οι οποίες επηρεάζουν τους εν λόγω κανόνες.

Ειδικότερα, το άρθρο 3 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ προβλέπει ότι η Ένωση έχει αποκλειστική αρμοδιότητα για τη σύναψη διεθνούς συμφωνίας κατά το μέτρο που η σύναψη αυτή ενδέχεται να επηρεάσει τους κοινούς κανόνες ή να μεταβάλει την εμβέλειά τους. Βάσει του κανόνα αυτού, σύμφωνα με τη νομολογία, μια συμφωνία εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της ΕΕ όταν μπορεί να καταδειχθεί ότι το αντικείμενο της συμφωνίας εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής εσωτερικών κοινών κανόνων ή σε τομέα που καλύπτεται ήδη σε μεγάλο βαθμό από τους κανόνες αυτούς ή έχουν θεσπιστεί κανόνες σε τομείς μη καλυπτόμενους από κάποια κοινή πολιτική, και ιδίως σε τομείς όπου υπάρχουν διατάξεις εναρμόνισης,

³ Γνώμη 1/03 του Δικαστηρίου, της 7ης Φεβρουαρίου 2006, για τη αρμοδιότητα της Κοινότητας να συνάψει τη νέα Σύμβαση του Λουγκάνο για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, Συλλογή 2006, σ. I-01145.

ανεξάρτητα από το αν υπάρχει ή όχι αντίφαση μεταξύ των εν λόγω κοινών κανόνων και της συμφωνίας.

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 εφαρμόζεται σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις στις οποίες είναι αναγκαία η διαβίβαση δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων προς επίδοση ή κοινοποίηση μεταξύ κρατών μελών. Αρμόδιες για τη διαβίβαση και την παραλαβή πράξεων είναι οι υπηρεσίες που διορίζει για τον σκοπό αυτό το κάθε κράτος μέλος. Ο κανονισμός θεσπίζει σύστημα αντίστοιχο με αυτό που προβλέπεται από τη σύμβαση της Χάγης, και ως εκ τούτου το αντικείμενο της σύμβασης της Χάγης εμπίπτει σαφώς στο πεδίο της εσωτερικής νομοθεσίας της ΕΕ. Κατά συνέπεια, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει αποκλειστική αρμοδιότητα για τη σύμβαση της Χάγης.

Εξάλλου, η Ένωση έχει ήδη ασκήσει την εξωτερική αρμοδιότητά της στο θέμα της επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων με τη σύναψη διεθνούς συμφωνίας με τη Δανία για την επίδοση και κοινοποίηση πράξεων⁴.

3.2. Εξουσιοδότηση των κρατών μελών

Επειδή η σύμβαση της Χάγης δεν περιλαμβάνει ρήτρα περιφερειακών οικονομικών οργανισμών, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι δυνατόν να καταστεί συμβαλλόμενο μέρος της σύμβασης. Ως εκ τούτου, η Ένωση χρειάζεται να ασκεί τις αρμοδιότητές της μέσω των κρατών μελών της και, επομένως, να εξουσιοδοτήσει τα σχετικά κράτη μέλη να προσχωρήσουν στη σύμβαση της Χάγης προς το συμφέρον της Ένωσης. Υπάρχουν πολλά προηγούμενα στον τομέα της αστικής δικαιοσύνης, με πλέον πρόσφατο την απόφαση 2008/431/ΕΚ του Συμβουλίου με την οποία εξουσιοδοτούνται ορισμένα κράτη μέλη να επικυρώσουν τη σύμβαση της Χάγης του 1996 σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση, την εκτέλεση και τη συνεργασία σε θέματα γονικής μέριμνας και μέτρων προστασίας των παιδιών ή να προσχωρήσουν σε αυτήν προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και με την οποία εξουσιοδοτούνται ορισμένα κράτη μέλη να προβούν σε δήλωση σχετικά με την εφαρμογή των σχετικών εσωτερικών κανόνων του κοινοτικού δικαίου⁵.

Η σύμβαση της Χάγης παρέχει στα συμβαλλόμενα κράτη τη δυνατότητα να προβαίνουν σε δηλώσεις όσον αφορά ορισμένες διατάξεις της, π.χ. το άρθρο 8 παράγραφος 2, το άρθρο 10, το άρθρο 15 παράγραφος 2, το άρθρο 16 παράγραφος 3. Τα κράτη μέλη της ΕΕ που αποτελούν συμβαλλόμενα κράτη της σύμβασης προέβησαν σε διάφορες δηλώσεις. Η κατάσταση δεν είναι ομοιόμορφη: π.χ. ορισμένα κράτη μέλη προέβησαν σε δήλωση σχετικά με το άρθρο 8 παράγραφος 2, το οποίο παρέχει στους διπλωματικούς και προξενικούς υπαλλήλους την εξουσία επίδοσης και κοινοποίησης πράξεων στους υπηκόους των χωρών τους και μόνον, ενώ ορισμένα άλλα κράτη μέλη εξέφρασαν την αντίθεσή τους μόνον ως προς τους τρόπους διαβίβασης που προβλέπονται στο άρθρο 10. Οι δηλώσεις βάσει του άρθρου 16 παράγραφος 3 σχετικά με την αίτηση απαλλαγής είναι διαφορετικές, π.χ. όσον αφορά την προθεσμία για τη συμπλήρωση της αίτησης. Ούτως εχόντων των πραγμάτων, δεν είναι εύλογο να απαιτείται από τα σχετικά κράτη μέλη να προβαίνουν, αν συντρέχει περίπτωση, σε ομοιόμορφη(-ες) δήλωση(-εις). Εν κατακλείδι, τα σχετικά κράτη μέλη θα πρέπει, κατά την προσχώρησή τους στη σύμβαση, να προβούν σε όσες από τις ενδεδειγμένες δηλώσεις που επιτρέπονται δυνάμει των διατάξεων της κρίνουν αναγκαίες. Ωστόσο, το κείμενο των δηλώσεων αυτών θα πρέπει να επισυναφθεί στην απόφαση του Συμβουλίου.

⁴ Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βασιλείου της Δανίας για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ΕΕ L 299 της 16.11.2005, σ. 62.

⁵ ΕΕ L 151 της 11.6.2008, σ. 36.

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

με την οποία εξουσιοδοτούνται η Αυστρία και η Μάλτα να προσχωρήσουν στη σύμβαση της Χάγης της 15ης Νοεμβρίου 1965 για την επίδοση στο εξωτερικό δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 81 παράγραφος 2 και το άρθρο 218 παράγραφος 6 στοιχείο α),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη την έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁶,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η σύμβαση της Χάγης της 15ης Νοεμβρίου 1965 για την επίδοση στο εξωτερικό δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις (εφεξής η «σύμβαση της Χάγης») απλουστεύει τις μεθόδους διαβίβασης δικαστικών και εξωδίκων πράξεων μεταξύ των συμβαλλόμενων κρατών. Διευκολύνει, επομένως, τη δικαστική συνεργασία σε διασυνοριακές αστικές και εμπορικές διαφορές. Η σύμβαση της Χάγης έχει επικυρωθεί από μεγάλο αριθμό κρατών παγκοσμίως. Η προώθηση της προσχώρησης τρίτων κρατών στη σύμβαση της Χάγης αποτελεί μέρος της εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ στον τομέα της αστικής δικαιοσύνης.
- (2) Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα όσον αφορά τη σύμβαση της Χάγης, κατά το μέτρο που οι διατάξεις της επηρεάζουν τους κανόνες που θεσπίζει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποίησης στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις (επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) και κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000⁷.
- (3) Η σύμβαση της Χάγης δεν είναι ανοικτή στη συμμετοχή περιφερειακών οργανισμών. Ως εκ τούτου, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι σε θέση να προσχωρήσει στη σύμβαση.
- (4) Δεδομένου ότι η σύμβαση της Χάγης είναι σημαντική για τα συμφέροντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Συμβούλιο θα πρέπει να εξουσιοδοτήσει τα κράτη μέλη τα οποία δεν είχαν συνάψει τη σύμβαση της Χάγης πριν από τη θέσπιση μέτρων της Ένωσης να προσχωρήσουν στη σύμβαση προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπό τους όρους που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση. Τα κράτη μέλη στα οποία απευθύνεται η παρούσα απόφαση είναι η Αυστρία και η Μάλτα.
- (5) Η σύμβαση της Χάγης παρέχει στα συμβαλλόμενα κράτη τη δυνατότητα να προβαίνουν σε δηλώσεις όσον αφορά ορισμένες διατάξεις της. Κατά συνέπεια, η

⁶ ΕΕ C της , σ.

⁷ ΕΕ L 324 της 10.12.2007, σ. 79.

Αυστρία και η Μάλτα, κατά την προσχώρησή τους στη σύμβαση, θα πρέπει να προβούν σε όσες από τις ενδεδειγμένες δηλώσεις που επιτρέπονται δυνάμει των διατάξεων της κρίνουν αναγκαίες. Το κείμενο των δηλώσεων αυτών θα πρέπει να επισυναφθεί στην παρούσα απόφαση.

- (6) Το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία δεσμεύονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την επίδοση και την κοινοποίηση στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις (επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) και κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000⁸, και συνεπώς συμμετέχουν στην έκδοση της παρούσας απόφασης.
- (7) Δυνάμει των άρθρων 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 για τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Αυστρία και η Μάλτα προσχωρούν, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στη σύμβαση της Χάγης της 15ης Νοεμβρίου 1965 για την επίδοση στο εξωτερικό δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις.
2. Το κείμενο της σύμβασης επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση ως παράρτημα Ι.

Άρθρο 2

1. Κατά την προσχώρησή τους στη σύμβαση της Χάγης, η Αυστρία και η Μάλτα προβαίνουν στις κατάλληλες δηλώσεις που επιτρέπονται βάσει των διατάξεων της σύμβασης.
2. Το κείμενο των δηλώσεων επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση ως παράρτημα ΙΙ.

Άρθρο 3

1. Τα σχετικά κράτη μέλη προβαίνουν στις αναγκαίες ενέργειες για να καταθέσουν τα έγγραφα προσχώρησής τους στη σύμβαση της Χάγης εντός εύλογης προθεσμίας και, ει δυνατόν, πριν από την 31η Δεκεμβρίου 2014.
2. Τα σχετικά κράτη μέλη ενημερώνουν το Συμβούλιο και την Επιτροπή, πριν από την 1η Ιουλίου 2014, σχετικά με την προβλεπόμενη ημερομηνία για την ολοκλήρωση των διαδικασιών προσχώρησής τους.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 5

⁸ EE L 324 της 10.12.2007, σ. 79.

Κατά την προσχώρησή τους στη σύμβαση της Χάγης, η Αυστρία και η Μάλτα ενημερώνουν εγγράφως το Μόνιμο Γραφείο της Συνδιάσκεψης Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου της Χάγης ότι η προσχώρηση πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με την παρούσα απόφαση.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Αυστρία και τη Μάλτα σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες,

*Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος*

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΔΟΣΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΞΩΔΙΚΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΣΕ ΑΣΤΙΚΕΣ Η ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

(συνήφθη στις 15 Νοεμβρίου 1965)

Τα κράτη που υπογράφουν την παρούσα σύμβαση,

Επιθυμώντας να δημιουργήσουν τα κατάλληλα μέσα, ώστε οι δικαστικές και εξώδικες πράξεις που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν στο εξωτερικό, να γίνουν γνωστές από τους παραλήπτες τους σε εύθετο χρόνο,

Επιθυμώντας για αυτόν τον σκοπό να βελτιώσουν την αμοιβαία δικαστική αρωγή, απλοποιώντας και επιταχύνοντας τη διαδικασία,

Αποφάσισαν να συνάψουν σύμβαση προς τον σκοπό αυτόν και συμφώνησαν επί των ακόλουθων διατάξεων:

Άρθρο 1

Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, σε κάθε περίπτωση που δικαστική ή εξώδικη πράξη πρέπει να διαβιβασθεί στο εξωτερικό για να επιδοθεί ή κοινοποιηθεί.

Η σύμβαση δεν εφαρμόζεται όταν η διεύθυνση του παραλήπτη της πράξης δεν είναι γνωστή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι — ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Άρθρο 2

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος ορίζει κεντρική αρχή, η οποία αναλαμβάνει, σύμφωνα με τα άρθρα 3 έως 6, το καθήκον να δέχεται τις αιτήσεις επίδοσης και κοινοποίησης που προέρχονται από άλλο συμβαλλόμενο κράτος και να δίνει συνέχεια σε αυτές.

Η κεντρική αρχή είναι οργανωμένη σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται από το κράτος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση.

Άρθρο 3

Η αρμόδια αρχή ή ο αρμόδιος δημόσιος λειτουργός, σύμφωνα με τους νόμους του κράτους προέλευσης, απευθύνει στην κεντρική αρχή του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση, αίτηση σύμφωνη με το επισυναπτόμενο στην παρούσα σύμβαση υπόδειγμα, χωρίς να υπάρχει ανάγκη επικύρωσης των εγγράφων ή άλλης αντίστοιχης διατύπωσης.

Η αίτηση πρέπει να συνοδεύεται από τη δικαστική πράξη ή το αντίγραφό της, το όλο δε εις διπλούν.

Άρθρο 4

Εάν η κεντρική αρχή κρίνει ότι οι διατάξεις της παρούσας σύμβασης δεν τηρήθηκαν, ειδοποιεί αμέσως τον αιτούντα, διευκρινίζοντας τις διατυπούμενες κατά της αίτησης αντιρρήσεις.

Άρθρο 5

Η κεντρική αρχή του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση προβαίνει ή προκαλεί την επίδοση ή την κοινοποίηση της πράξης:

α) είτε σύμφωνα με τους οριζόμενους από τη νομοθεσία του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση τύπους για την επίδοση ή κοινοποίηση των εγγράφων που συντάσσονται στη χώρα αυτή και που προορίζονται για πρόσωπα που βρίσκονται στο έδαφός της,

β) είτε σύμφωνα με τον ειδικό τύπο που ζητεί ο αιτών, με την προϋπόθεση να μην είναι ασυμβίβαστος με τη νομοθεσία του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση.

Εκτός από την περίπτωση του στοιχείου β) της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου, η πράξη μπορεί πάντοτε να επιδίδεται στον παραλήπτη που τη δέχεται εκούσια.

Εάν η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή κοινοποιηθεί σύμφωνα με την πρώτη παράγραφο, η κεντρική αρχή μπορεί να ζητήσει τη σύνταξη ή τη μετάφραση της πράξης σε μια από τις επίσημες γλώσσες της χώρας της.

Το μέρος της αίτησης που είναι σύμφωνο με το υπόδειγμα που επισυνάπτεται στην παρούσα σύμβαση και που περιέχει τα ουσιώδη στοιχεία της πράξης, διαβιβάζεται στον παραλήπτη.

Άρθρο 6

Η κεντρική αρχή του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση ή κάθε αρχή που υποδεικνύεται για αυτόν τον σκοπό, εκδίδει βεβαίωση σύμφωνα με το υπόδειγμα που επισυνάπτεται στην παρούσα σύμβαση.

Η βεβαίωση αναφέρει την εκτέλεση της αίτησης και προσδιορίζει τον τύπο, τον τόπο και την ημερομηνία της εκτέλεσης, καθώς και το πρόσωπο στο οποίο διαβιβάστηκε η αίτηση. Ενδεχομένως, προσδιορίζει τους λόγους που τυχόν εμπόδισαν την εκτέλεση.

Ο αιτών μπορεί να ζητήσει να θεωρηθεί η βεβαίωση, σε περίπτωση που δεν εκδόθηκε από την κεντρική αρχή ή από δικαστική αρχή, από μία από τις αρχές αυτές.

Η βεβαίωση διαβιβάζεται αμέσως στον αιτούντα.

Άρθρο 7

Τα στοιχεία που αναγράφονται στο υπόδειγμα της παρούσας σύμβασης συντάσσονται υποχρεωτικά στα γαλλικά ή στα αγγλικά. Μπορούν εξάλλου να συνταχθούν στη γλώσσα ή σε μια από τις επίσημες γλώσσες του κράτους προέλευσης.

Τα κενά που αντιστοιχούν στα στοιχεία αυτά συμπληρώνονται είτε στη γλώσσα του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση είτε στα γαλλικά ή στα αγγλικά.

Άρθρο 8

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος έχει την ευχέρεια να προβαίνει άμεσα χωρίς εξαναγκασμό, με τη φροντίδα των διπλωματικών ή προξενικών του υπαλλήλων, στις επιδόσεις ή κοινοποιήσεις δικαστικών πράξεων σε πρόσωπα που βρίσκονται στο εξωτερικό.

Κάθε κράτος μπορεί να δηλώσει ότι αντιστέκεται στη χρήση αυτής της ευχέρειας στο έδαφός του, εκτός αν η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί σε υπήκοο του κράτους προέλευσης.

Άρθρο 9

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος έχει επιπλέον την ευχέρεια να χρησιμοποιήσει την προξενική οδό για να διαβιβάσει, για τον σκοπό της επίδοσης ή κοινοποίησης, δικαστικές πράξεις στις αρχές άλλου συμβαλλομένου κράτους που τούτο υποδεικνύει.

Εάν το απαιτούν εξαιρετικές περιστάσεις, κάθε συμβαλλόμενο κράτος έχει την ευχέρεια να χρησιμοποιήσει για τον ίδιο σκοπό τη διπλωματική οδό.

Άρθρο 10

Η παρούσα σύμβαση δεν αποτελεί κώλυμα, εκτός αν το κράτος προορισμού δηλώσει ότι αντιτίθεται:

α) στην ευχέρεια να απευθύνει άμεσα ταχυδρομικώς δικαστικές πράξεις προσώπων που βρίσκονται στο εξωτερικό,

β) στην ευχέρεια των δικαστικών λειτουργών, υπαλλήλων ή άλλων αρμόδιων προσώπων του κράτους προέλευσης να προβαίνουν σε επίδοση και κοινοποίηση δικαστικών πράξεων αμέσως με τη βοήθεια των δικαστικών λειτουργών, υπαλλήλων ή άλλων αρμόδιων προσώπων του κράτους προορισμού,

γ) στην ευχέρεια κάθε ενδιαφερόμενου για δικαστική ενέργεια να προκαλεί επίδοση και κοινοποίηση δικαστικών πράξεων άμεσα με τη φροντίδα των δικαστικών λειτουργών, υπαλλήλων ή άλλων αρμόδιων προσώπων του κράτους προορισμού.

Άρθρο 11

Η παρούσα σύμβαση δεν αποκλείει τη συνεννόηση μεταξύ συμβαλλομένων κρατών για την αποδοχή, για τον σκοπό επίδοσης ή κοινοποίησης δικαστικών πράξεων, άλλων τρόπων διαβίβασης από εκείνους που προβλέπονται στα προηγούμενα άρθρα, και ιδιαίτερα την άμεση κοινοποίηση μεταξύ των οικείων αρχών.

Άρθρο 12

Οι επιδόσεις ή κοινοποιήσεις δικαστικών πράξεων που προέρχονται από ένα συμβαλλόμενο κράτος δεν μπορούν να αποτελέσουν λόγω πληρωμής ή απόδοσης φόρων ή εξόδων για τις υπηρεσίες του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση.

Ο αιτών υποχρεούται να πληρώσει ή να αποδώσει τις δαπάνες που προκλήθηκαν από:

α) την παρέμβαση δικαστικού λειτουργού ή αρμόδιου προσώπου σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους προορισμού,

β) τη χρησιμοποίηση ενός ιδιαίτερου τύπου επίδοσης ή κοινοποίησης.

Άρθρο 13

Η εκτέλεση μιας αίτησης επίδοσης ή κοινοποίησης που είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης δεν μπορεί να απαγορευθεί, παρά μόνον αν το κράτος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση κρίνει ότι η εκτέλεση αυτή είναι τέτοιου χαρακτήρα που θίγει την κυριαρχία ή την ασφάλειά του.

Η εκτέλεση δεν μπορεί να απαγορευθεί με τη μόνη δικαιολογία ότι η νομοθεσία του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση διεκδικεί την αποκλειστική δικαστική αρμοδιότητα επί του επιδίκου αντικειμένου ή ότι δεν γνωρίζει νομική οδό που να ανταποκρίνεται στο αντικείμενο της αίτησης.

Σε περίπτωση απαγόρευσης, η κεντρική αρχή πληροφορεί αμέσως τον αιτούντα σχετικά και αναφέρει τους λόγους της απαγόρευσης.

Άρθρο 14

Δυσκολίες που τυχόν προκύπτουν κατά τη διαβίβαση, για τον σκοπό της επίδοσης ή κοινοποίησης των δικαστικών πράξεων, ρυθμίζονται διά της διπλωματικής οδού.

Άρθρο 15

Εάν εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή ισοδύναμη πράξη χρειασθεί να διαβιβασθεί για τον σκοπό επίδοσης ή κοινοποίησης στο εξωτερικό, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης, και αν ο εναγόμενος ερημοδικήσει, ο δικαστής υποχρεούται να αναβάλει την έκδοση αποφάσεως μέχρις ότου διαπιστωθεί ότι:

α) είτε ότι η πράξη επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε σύμφωνα με τον τύπο τον προδιαγραφόμενο από τη νομοθεσία του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων που συντάχθηκαν σε αυτό το κράτος και που προορίζονται για πρόσωπα που βρίσκονται στο έδαφός του,

β) είτε ότι η πράξη επιδόθηκε πράγματι στον εναγόμενο, ή στην κατοικία του σύμφωνα με άλλη διαδικασία που προβλέπεται στην παρούσα σύμβαση,

και ότι σε κάθε μία από αυτές τις περιπτώσεις είτε η επίδοση ή η κοινοποίηση είτε η παράδοση έγιναν εγκαίρως ώστε να μπορέσει ο εναγόμενος να υπερασπισθεί τον εαυτό του.

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος έχει την ευχέρεια να δηλώσει ότι οι δικαστές του, παρά τις διατάξεις της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου, μπορούν να εκδώσουν απόφαση, εφόσον συγκεντρώνονται οι κατωτέρω προϋποθέσεις, ακόμη και αν δεν έχει παραληφθεί καμία βεβαίωση για την επίδοση ή κοινοποίηση ή την παράδοση:

α) η πράξη διαβιβάσθηκε σύμφωνα με έναν από τους τρόπους που προβλέπονται στην παρούσα σύμβαση,

β) μια προθεσμία, που ο δικαστής θα εκτιμά σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση και που δεν θα είναι μικρότερη από έξι μήνες, έχει παρέλθει από την ημερομηνία αποστολής της πράξης,

γ) παρόλες τις επίμονες ενέργειες από τις αρμόδιες αρχές του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση, δεν μπόρεσε να ληφθεί καμία βεβαίωση.

Το άρθρο αυτό δεν εμποδίζει όπως, σε επείγουσα περίπτωση, ο δικαστής διατάξει προσωρινά ή συντηρητικά μέτρα.

Άρθρο 16

Εάν εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή ισοδύναμη πράξη χρειασθεί να διαβιβασθεί στο εξωτερικό για τον σκοπό επίδοσης ή κοινοποίησης σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης και εάν εκδοθεί απόφαση κατά ερημοδικήσαντος εναγομένου, ο δικαστής έχει την ευχέρεια να απαλλάξει τον εναγόμενο αυτόν από τον αποκλεισμό που προκύπτει από την παρέλευση των προθεσμιών προσφυγής, εφόσον συντρέχουν οι ακόλουθοι όροι:

α) ο εναγόμενος, χωρίς να υπάρχει εκ μέρους του πταίσμα, δεν έλαβε εγκαίρως γνώση της εν λόγω πράξης ώστε να απολογηθεί ούτε της απόφασης ώστε να ασκήσει προσφυγή, και

β) τα μέσα του εναγομένου δεν φαίνεται να στερούνται παντελώς βάσεως.

Η αίτηση που αποσκοπεί στην άρση του αποκλεισμού είναι απαράδεκτη εάν δεν γίνει μέσα σε μια λογική προθεσμία από τη στιγμή που ο εναγόμενος λάβει γνώση της απόφασης.

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος έχει την ευχέρεια να δηλώσει ότι η αίτηση αυτή είναι απαράδεκτη εφόσον γίνεται μετά την εκπνοή της προθεσμίας που θα προσδιορίσει στη δήλωσή του, με τον όρο η προθεσμία αυτή να μην είναι μικρότερη του έτους υπολογιζόμενη από την έκδοση της απόφασης.

Το άρθρο αυτό δεν εφαρμόζεται σε αποφάσεις που αφορούν την ικανότητα δικαίου ή τη δικαιοπρακτική ικανότητα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II — ΕΞΩΔΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Άρθρο 17

Οι εξώδικες πράξεις που προέρχονται από αρχές και δικαστικούς λειτουργούς συμβαλλομένου κράτους μπορούν να διαβιβάζονται για το σκοπό της επίδοσης ή κοινοποίησης σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, σύμφωνα με τον τύπο και τους όρους που προβλέπονται στην παρούσα σύμβαση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ — ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 18

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να υποδεικνύει, εκτός από την κεντρική αρχή, άλλες αρχές, των οποίων καθορίζει τις αρμοδιότητες.

Πάντως, ο αιτών έχει πάντοτε το δικαίωμα να απευθύνεται απευθείας προς την κεντρική αρχή.

Τα ομοσπονδιακά κράτη έχουν την ευχέρεια να υποδεικνύουν περισσότερες από μία κεντρικές αρχές.

Άρθρο 19

Η παρούσα σύμβαση δεν αποκλείει την πρόβλεψη από το εσωτερικό δίκαιο ενός συμβαλλομένου κράτους άλλων τρόπων διαβίβασης μη προβλεπόμενων στα προηγούμενα άρθρα, για τον σκοπό επίδοσης ή κοινοποίησης, στο έδαφός του.

Άρθρο 20

Η παρούσα σύμβαση δεν αποκλείει τη συνεννόηση των συμβαλλομένων κρατών για τον παραμερισμό:

- α) του άρθρου 3 παράγραφος 2 όσον αφορά την απαίτηση διπλού αντιτύπου των διαβιβαζόμενων εγγράφων,
- β) του άρθρου 5 παράγραφος 3 και του άρθρου 7 όσον αφορά τη χρήση των γλωσσών,
- γ) του άρθρου 5 παράγραφος 4,
- δ) του άρθρου 12 παράγραφος 2.

Άρθρο 21

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος κοινοποιεί στο Υπουργείο Εξωτερικών των Κάτω Χωρών είτε κατά την κατάθεση του εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης είτε μεταγενέστερα:

- α) τον καθορισμό των αρχών που προβλέπονται στα άρθρα 2 και 18,
- β) τον καθορισμό της αρχής που είναι αρμόδια για την έκδοση της βεβαίωσης που προβλέπεται στο άρθρο 6,
- γ) τον καθορισμό της αρχής της αρμόδιας για την παραλαβή των πράξεων που διαβιβάζονται διά της προξενικής οδού, σύμφωνα με το άρθρο 9.

Κοινοποιεί ενδεχομένως, με τους ίδιους όρους:

- α) την αντίθεσή του στη χρήση των τρόπων διαβίβασης που προβλέπονται στα άρθρα 8 και 10,
- β) τις δηλώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 15 παράγραφος 2 και 16 παράγραφος 3,
- γ) κάθε τροποποίηση των προαναφερόμενων καθορισμών, αντιθέσεων και δηλώσεων.

Άρθρο 22

Η παρούσα σύμβαση αντικαθιστά στις σχέσεις μεταξύ των κρατών που την επικυρώνουν τα άρθρα 1-7 των συμβάσεων των σχετικών με την πολιτική δικονομία που υπεγράφησαν, αντιστοίχως, στη Χάγη την 17η Ιουλίου 1905 και την 1η Μαρτίου 1954, κατά το μέτρο που τα εν λόγω κράτη είναι μέρη στη μία ή την άλλη σύμβαση.

Άρθρο 23

Η παρούσα σύμβαση δεν θίγει την εφαρμογή του άρθρου 23 της σύμβασης περί πολιτικής δικονομίας που υπεγράφη στη Χάγη την 17η Ιουλίου 1905 ούτε του άρθρου 24 της σύμβασης περί πολιτικής δικονομίας που υπεγράφη στη Χάγη την 1η Μαρτίου 1954.

Τα εν λόγω άρθρα πάντως δεν εφαρμόζονται παρά μόνον εφόσον γίνεται χρήση τρόπων επικοινωνίας ομοίων με εκείνους που προβλέπονται στις ανωτέρω συμβάσεις.

Άρθρο 24

Οι συμπληρωματικές των συμβάσεων του 1905 και 1954 συμφωνίες που συνήφθησαν από τα συμβαλλόμενα κράτη θεωρούνται εξίσου εφαρμοστέες στην παρούσα σύμβαση, εκτός αντίθετης συμφωνίας των ενδιαφερόμενων κρατών.

Άρθρο 25

Μη θιγομένης της εφαρμογής των άρθρων 22 και 24, η παρούσα σύμβαση δεν παρεκκλίνει από τις συμβάσεις των οποίων τα συμβαλλόμενα μέρη είναι ή θα καταστούν μέρη και που περιέχουν διατάξεις επί των θεμάτων που ρυθμίζονται από την παρούσα σύμβαση.

Άρθρο 26

Η παρούσα σύμβαση είναι ανοικτή προς υπογραφή από τα κράτη που αντιπροσωπεύθηκαν στη δεκάτη σύνοδο της Συνδιάσκεψης Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου της Χάγης.

Η σύμβαση θα επικυρωθεί και τα έγγραφα επικύρωσης θα κατατεθούν στο Υπουργείο Εξωτερικών των Κάτω Χωρών.

Άρθρο 27

Η παρούσα σύμβαση αρχίζει να ισχύει την εξηκοστή ημέρα από την κατάθεση του τρίτου εγγράφου επικύρωσης που προβλέπεται από το άρθρο 26 παράγραφος 2.

Για κάθε υπογράφων κράτος το οποίο την επικυρώνει μεταγενέστερα, η σύμβαση αρχίζει να ισχύει την εξηκοστή ημέρα από την κατάθεση του εγγράφου επικύρωσής του.

Άρθρο 28

Κάθε κράτος που δεν εκπροσωπήθηκε στη δεκάτη σύνοδο της Συνδιάσκεψης Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου της Χάγης, δύναται να προσχωρήσει στην παρούσα σύμβαση μετά την έναρξη ισχύος της σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1. Το έγγραφο προσχώρησης κατατίθεται στο Υπουργείο Εξωτερικών των Κάτω Χωρών.

Η σύμβαση δεν τίθεται σε ισχύ για ένα τέτοιο κράτος παρά μόνον ελλείψει αντιθέσεως εκ μέρους κράτους που έχει επικυρώσει τη σύμβαση πριν από την κατάθεση αυτή, η οποία κοινοποιείται προς το Υπουργείο Εξωτερικών των Κάτω Χωρών εντός έξι μηνών από την ημερομηνία που το Υπουργείο του κοινοποίησε την εν λόγω προσχώρηση.

Ελλείψει αντιθέσεως, η σύμβαση τίθεται σε ισχύ για το προσχωρούν κράτος την πρώτη ημέρα του μηνός που έπεται της λήξεως της τελευταίας των προθεσμιών που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο.

Άρθρο 29

Κάθε κράτος, κατά τη στιγμή της υπογραφής, επικύρωσης ή προσχώρησης, μπορεί να δηλώσει ότι η παρούσα σύμβαση επεκτείνεται στο σύνολο των εδαφών τα οποία τούτο αντιπροσωπεύει στον διεθνή τομέα ή σε ένα ή και περισσότερα από αυτά. Η δήλωση αυτή έχει ισχύ από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της σύμβασης για το εν λόγω κράτος.

Στη συνέχεια, κάθε επέκταση τέτοιας φύσεως κοινοποιείται στο Υπουργείο Εξωτερικών των Κάτω Χωρών.

Η σύμβαση αρχίζει να ισχύει για τα εδάφη στα οποία επεκτείνεται την εξηκοστή ημέρα από την κοινοποίηση που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο.

Άρθρο 30

Η παρούσα σύμβαση παραμένει σε ισχύ επί πέντε έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1, ακόμη και για τα κράτη που θα την επικυρώσουν ή θα προσχωρήσουν σε αυτήν μεταγενέστερα.

Η σύμβαση ανανεώνεται σιωπηρά ανά πενταετία, εκτός εάν καταγγελλθεί.

Η καταγγελία κοινοποιείται στο Υπουργείο Εξωτερικών των Κάτω Χωρών, τουλάχιστον έξι μήνες πριν από την παρέλευση της πενταετίας.

Μπορεί να περιορίζεται σε ορισμένα από τα εδάφη στα οποία εφαρμόζεται η σύμβαση.

Η καταγγελία δεν έχει ισχύ παρά μόνο για το κράτος που την κοινοποίησε. Η σύμβαση παραμένει σε ισχύ για τα λοιπά συμβαλλόμενα κράτη.

Άρθρο 31

Το Υπουργείο Εξωτερικών των Κάτω Χωρών κοινοποιεί στα κράτη που μνημονεύονται στο άρθρο 26, καθώς και στα κράτη που προσχώρησαν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 28:

α) τις υπογραφές και επικυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 26·

β) την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας σύμβασης σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1·

γ) τις προσχωρήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 28 και τις ημερομηνίες στις οποίες αρχίζουν να ισχύουν·

δ) τις επεκτάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 29 και τις ημερομηνίες στις οποίες αρχίζουν να ισχύουν·

ε) τους καθορισμούς, αντιθέσεις και δηλώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 21·

στ) τις καταγγελίες που προβλέπονται στο άρθρο 30 παράγραφος 3.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι προς τούτο, υπέγραψαν την παρούσα σύμβαση.

Έγινε στη Χάγη, την 15η Νοεμβρίου 1965, στη γαλλική και αγγλική, των δύο κειμένων εχόντων την ίδια ισχύ, σε ένα και μόνο αντίτυπο, το οποίο θα κατατεθεί στα αρχεία της κυβερνήσεως των Κάτω Χωρών, και του οποίου ένα θεωρημένο αντίγραφο θα επιδοθεί, διά της διπλωματικής οδού, σε κάθε κράτος που εκπροσωπήθηκε στην δεκάτη σύνοδο της Συνδιάσκεψης Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου της Χάγης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Δηλώσεις των κρατών μελών

Η Αυστρία προβαίνει στις ακόλουθες δηλώσεις:

(...)

και

Η Μάλτα προβαίνει στις ακόλουθες δηλώσεις:

Βάσει του άρθρου 8 της σύμβασης, η κυβέρνηση της Μάλτας δηλώνει ότι αντιτίθεται στην επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων στην επικράτεια της Μάλτας που πραγματοποιούνται απευθείας μέσω διπλωματικών ή προξενικών υπαλλήλων άλλων συμβαλλομένων κρατών, σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο 8 παράγραφος 1, εκτός από αυτές που απευθύνονται σε υπηκόους του συμβαλλόμενου κράτους το οποίο προβαίνει στην εν λόγω επίδοση ή κοινοποίηση.

Σύμφωνα με το άρθρο 10 της σύμβασης, η κυβέρνηση της Μάλτας δηλώνει ότι αντιτίθεται στη χρήση από άλλα συμβαλλόμενα κράτη οποιουδήποτε από τους τρόπους διαβίβασης και επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο 10 στο έδαφός της.